

[Knud Jespersen.]

ved jeg jo ikke, jeg kunne jo spørge regeringen, om man havde sådanne planer, men det tror jeg ikke man har. Hvis man vil gå videre ad den vej, ja så kan man jo godt gøre, som hr. Gert Petersen gjorde. I stedet for at vi får talt om de reelle problemer, så vender man tilbage til 1968 og prøver at anskue Danmarks politiske holdning til udenrigsanliggender gennem 1968. Vor holdning i 1968 var klar, den er kendt, den er nævnt både i radio og presse, og den er også tidligere nævnt i det høje ting. Vi har ingen speciel interesse i SF's studiekredse. Hvis vi havde haft tid til det, ville vi gerne stille os til rådighed.

Jeg skal slutte, idet jeg tillader mig at stille følgende *ændringsforslag* til forslaget om motiveret dagsorden:

I stedet for 4. afsnit indsættes følgende:

„at folketinget på baggrund af, at Storbritannien kræver genforhandling om forudsætningerne for medlemskab af EF, opfordrer regeringen til at tage vort medlemskab op til efterprøvning.“

Jeg skal anbefale dette over for det høje ting.

Formanden:

Der er nu stillet følgende ændringsforslag til forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor).

Dette ændringsforslag indgår nu også i forhandlingen.

Undtagelsesvis giver jeg ordet til hr. Gert Petersen for en kort bemærkning, Jeg siger udtrykkelig „undtagelsesvis“.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg stillede et konkret spørgsmål til hr. Knud Jespersen, som han nu får udlagt til, at jeg har vendt en spydspids mod den socialistiske verden og jeg ved ikke hvad. Jeg gad nok vidst, om det sidste er udenrigsministerens indtryk, men lad det være.

Jeg har været ude for under valgkampen på møde efter møde, at man fra forsamlingen spurgte om kommunisternes stilling til indmarchen i Tjcekoslovakiet i 1968, og man har fra de kommunistiske talere svaret, at den tog man afstand fra, den havde man fordømt i 1968.

Jeg havde håbet, at jeg kunne have hørt kommunistisk partis formand sige det samme fra denne talerstol.

Formanden:

Hr. Knud Jesspersen har ordet for en kort bemærkning, og så går vi over til talerækken.

(Kort bemærkning).

Knud Jespersen (DKP):

Ja, jeg skal tillade mig ikke at misbruge tingets taletid og blot sige, at så ved hr. Gert Petersen, hvilken stilling vi har, og det glæder mig, at han nu har forstået det.

Overgaard Nielsen (RV):

Jeg skal for at bruge den foregående talers udtryk heller ikke spille meget af tingets tid, og jeg håber ikke, at den tid, jeg benytter, vil være spildt. Jeg er i den mærkelige situation at være glad for et afsnit i udenrigsministerens tale i dag, men måske nok glad for det på en i ministerens øjne lidt skæv måde. Det er det afsnit, hvor ministeren meddeler, at regeringen har besluttet at lade udenrigsministeriet udgive en serie pjecer. Jeg tyder det derhen, at det er udtryk for en vis usikkerhed, utryghed, at man nu vil til at lave lidt propaganda i befolkningen for EF. Jeg bruger udtrykkelig dette udtryk, for jeg sætter et spørgsmålstegn ved, at det drejer sig om oplysning vedrørende dette europæiske samarbejde. Jeg ved ikke, om ministeren så har gennemtænkt, at dette at bruge statsmidler til et sådant oplysningsarbejde måske kunne indebære — hvad jeg ville finde naturligt — et krav om, at der også blev anvendt statsmidler til at vurdere tingene fra en måske lidt anden synsvinkel. Det er nok en fare, ministeren har overset.

Så er jeg i den måske endnu mærkeligere situation at kunne erklære mig fuldstændig enig med hr. K. B. Andersen, ikke så meget i det, han har sagt i dag, som i det, han sagde til Søndags-Aktuelt den 17. ds., hvor han understreger, at Kissinger må prøve at forstå, at det udenrigspolitiske samarbejde mellem de 9 EF-lande er noget nyt. Jeg er glad for, at hr. K. B. Andersen her har konstateret, at det er noget nyt, efter at man i lang tid har sagt, at det udenrigspolitiske samarbejde i EF da var noget, enhver vid-